

52. Husaby sn, kyrkogården.

Pl. 40.

Litteratur: E. Eriksson, Fyndanmälan den 15/10 1937 (ATA).

Vid grävning av en grav på Husaby kyrkogård påträffades 6 okt. 1937 ett runristat fragment av en gravkista. Det förvaras i kyrkans södra tornkammare.

Kalksten. Längd 0,90 m., bredd 0,60 m. Fragmentet har på tre sidor tuktad kant. På c:a 1 dm. avstånd från kanten löper en ristad linje, och på ena kortsidan inom den sålunda bildade ramen är runinskriften anbragt. Mittfältet upptages av stiliserad djuornamentik av samma slag, som förekommer på exempelvis Vg 53 och Sö 356, ehuru här på Vg 52 endast konturtecknad.

Inskrift:

kyreþr li ...

Gyriðr let(?) ...

»Gyred lät(?) ...»

Till läsningen: 1 **k** är ej stungen. 2 **y** och 4 **e** äro med säkerhet stungna. Intet sk finns efter 6 **r**. 7 **l** är lätt skadad i toppen. Av 8 **i** återstår hst i brottets kant.

Gyriðr, sidoform till *Guðriðr*, är ett tämligen vanligt kvinnonamn som brukats inom hela det forn-nordiska området; *Guðriðr* har företrädesvis använts västerut, *Gyriðr* däremot österut. Om frekvensen av det sistnämnda i uppländska runinskrifter se U 77.

53. Husaby sn, kyrkan. Nu i Statens historiska museum.

Pl. 41.

Litteratur: S. Lindqvist, Den helige Eskils biskopsdöme (ATS 22: 1, 1917), s. 56 f.

Äldre avbildning: Lindqvist a. a., fig. 26.

Detta fragment av en runristad gravsten tillhör Statens historiska museum, inv.nr 11.645. Det registreras i *Samlingarnas tillväxt* 1902 (*VHAA:s Månadsblad*, 1903–05, s. 33), men utöver proveniensens finnas här inga närmare uppgifter om förvärvet. Sådana saknas även i museets inventarium. Måhända har fragmentet kommit i dagen vid restaureringen av Husaby kyrka åren 1900–1902.

Kalksten. Längd 1,24 m., bredd 0,50 m.

Inskriften är anbragt i ett band, som helt följer hällens tuktade kant. Mittfältet innanför runslingan är uppfyllt av en reliefhuggen, stiliserad djuornamentik. Motsvarigheter härtill äro Ög 213 och Sö 116.

Inskrift:

... þina : ufir : şturbiurn :

... [sten] þenna yfir Styrbiorn.

»... denna (sten) över Styrbjörn.»

Till läsningen: Av 1 **p** återstår endast yttre delen av bst. Vänstra delen av bst till 4 **a** är borta i en flagring. Övre punkten i sk efter 8 **r** är likaledes borta i en flagring. Av 9 **s** återstår endast ett kort stycke av nedre leden. Av r. 10 återstår endast hst samt möjligen rester av en bst t.h. om hst. 11 **u** är ej stungen. Av r. 14–16 återstå endast nedre hälfterna. Av dessa framgår, att runorna varit **iur**.

Inskriften utgör slutet av en mening, som varit av ungefär denna typ: (X lät göra) denna (sten) över Styrbjörn.

Om namnet *Styrbiorn* se E. Wessén, *Nordiska namnstudier* (1927), s. 69, samt Sö 339.